

	tons	pct.
Ukrudtsmidler	5.200	70
Svampemidler	1.600	21
Insektmidler	400	5
Vækstregulering	140	2
Jorddesinfektion	140	2

Af de ca. 200 aktive stoffer, der er i bekæmpelsesmidler, som anvendes i Danmark, er der risiko for at mindst en halv snes kan nedvaskes fra de øverste jordlag med eventuel fare for forurening af grundvand og drænvand. Specielt må sandjorder anses for sårbare.

I andre lande er der registreret pesticidudvaskning til dræn- eller grundvand, der kan føres tilbage til landbrugsmæssig arealudnyttelse. Tilsvarende er endnu ikke konstateret i Danmark. Viden om eventuelle forekomster begrænses dog naturligt af manglende undersøgelser af pesticidindhold i dræn- og grundvand.

Som det fremgår af miljøministerens redegørelse om bekæmpelsesmidler (januar 1986), vil der fremover være behov for at finde alternativer til de midler, der i dag anvendes. For hvert enkelt pesticid, der fremover foreslås, vil der derfor være behov for at vurdere risiko for udvaskning af såvel pesticid som nedbrydningsprodukter under forskellige jordbunds- og klimaforhold og i givet fald nægte godkendelse. Tilsvarende foretages undersøgelse af bionedbrydeligheden, og her vil man foretrække hurtigt nedbrydelige stoffer, således at tilstedeværelse af miljøfremmede stoffer og nedbrydningsprodukter i dræn- og grundvand minimeres.

- Landsbyer	100.000 PE
- Spredte bebyggelser	210.000 PE
- Sommerhuse	360.000 PE (3 mdr./år).

Ved nedsivning i spredt bebyggelse er der næppe risiko for grundvandet. Dog kan der ske lokal forurening af drikkevandsbrønde og -boringer.

I sommerhusområder og landsbyer vil nedsivningsanlæggene ligge så tæt, at der kan ske en væsentlig forringelse af grundvandskvaliteten. Der må derfor gennemføres omhyggelige hydrogeologiske undersøgelser ved opretholdelse af nedsivningsanlæg og inden etablering af nye anlæg.

4.3. Affaldsdeponering

Deponier for affald er ofte placeret i sårbare områder, grusgrave m.v., hvor der normalt kun er ubetydelige jordlag til at beskytte grundvandet.

Gamle affaldsdepoter med dagrenovation og kemikalieaffald udgør således mange steder alvorlige trusler mod de danske grundvandsressourcer. Ifølge Miljøstyrelsens seneste opgørelse af ca. 3.000 gamle lossepladser indeholder mindst 1.000 af disse kemikalieaffald. Senere erfaringer har vist, at der findes mange andre gamle depoter, som truer grundvandet.

Det af miljøministeren nedsatte affaldsudvalg skal til sommeren 1987 komme med indstilling bl.a. om den fremtidige indsats over for eksisterende affaldsdepoter m.v.

Erfaringen med de nye kontrollerede lossepladser viser, at der til trods for etablering af bundmembraner m.v. kan ske en udsivning af perkolat fra depotet.

Placeringen af nye affaldsdepoter bør derfor normalt kun ske i områder, hvor der ikke kan ske nedsivning til anvendelige grundvandsressourcer, eller hvor ressourcen er afskrevet. Miljøstyrelsen har derfor skærpet opmærksomheden over for regionplanernes udpegning af områder for affaldsdeponering.

4.4. Nedsivning og udsprøjning af spildevand

I NPO-redegørelsen skønner Miljøstyrelsen, at spildevand fra i alt ca. 670.000 personer udledes til jorden via nedsivningsanlæg. Udledningerne fordeler sig således:

- Landsbyer	100.000 PE
- Spredte bebyggelser	210.000 PE
- Sommerhuse	360.000 PE (3 mdr./år).

Området er reguleret gennem en bekendtgørelse udstedt i medfør af miljøbeskyttelseslovens § 11.

I NPO-redegørelsen har Miljøstyrelsen ligeledes skønnet, at spildevand svarende til 1.100.000 PE udsprøjtes på landbrugsjord. Der er her tale om spildevand, der indeholder næringssalte og organiske stoffer, der er let nedbrydelige. Denne bortskaffelsesform anvendes især af kartoffelindustrien (kartoffelmelsfabrikker) og mejerier.